

HLASITÉ ČTENÍ B

Krmení králíků

„Zítرا odjíždím na výstavu králíků, budu tam s Ferdou tři dny. Postaráte se mi o ostatní králíky, kteří tu zůstanou?“ řekla babičce sousedka Martina.

„Jeden den by bez jídla králík vydržel, ale déle ne, měl by hlad jako vlk.“

„Aspoň se děti zabaví,“ slíbila jí babička.

Martina nám vysvětlila, jak na to: „Každému králíkovi musíte dát kousek tvrdého chleba, mají na chroupání silné a ostré zuby. Pak jim přihodíte do každého kotce dvě kupky sena. Kdyby seno nevystačilo, nasypete jim do misek půl hrnku granulí nebo přidáte mrkvovou nať. A ještě musíte dolít z konve vodu do misek, aby měli co pít. Chleba i seno musí být opravdu tvrdé a suché. V opačném případě by se králíkům nafoukla břítška a moc by je bolela. A to je konec, není to těžké, že? Zapište si to ale za uši!“

Vše jsme udělali přesně podle návodu a o králíky jsme se starali rádi. Ale třeba včera, když celý den pršelo, se nám za nimi moc nechtělo. Jenže, jak říká babička: „To se nedá nic dělat, o zvířátka se musíš postarat, i kdyby trakaře padaly.“ A tak králíci spokojeně stříhali ušima a sousedka měla radost, že jsme nic nespletli.